

Weldele Gestrange Steer !

Doordien mijn eerlyke Landsman, stinkt; hoe eerlyk verzwakt ook zynde, voorgisieren de retur na Bolswaart heeft aangenomen, ben door dese zels dochter verzoegd, op de ontfangene hooggeerde Letteren, het antwoord over te neemenz.

Myns geringen oordeels, moest de Dispositie des Orgels, te weeten, de naamen der Registeren, voortgelyk zynde met die, welke men ook elders ontmoet*, in de boekzaal niet verschynen; zelz niet eens derzelver getal, van 37, als zynde niet ongemeen groot voor een Land-Orgel, hoewel dit werk ongemeen sterk en doordringend is ten opzicht van de plaats zynner destinatione.

* Van groote Orgels moet men voeglyk zeggen, zo veel 36 voetige, zo veel 8-4 en 2 voetige; om daar uit te doen besluiten, hoe zwaaider Register, des te volmaakter, Dispositie. De schreyers, of vulstemmen, onderscheiden door 3 - 3½ voet, of door 't bywoord terk, worden hier niet geraken. Dus kon ik schryver van het Orgel, my toegetrokken: een 32 voetig register; 4, 36 voetige; 35 achtvoetige enz: Indien 'er dan ginder een 36 voet onder is (misschien Bordon), ware het niet onaardig, te stellen, een 36 voetig - zo veel 8 - zo veel 4 voetige: want, het zal altoos vast staan, hoe meer voetige, desto beter dispositie. Doch, zo de naamen, Prostant 8, Octaat 4 voet enz: opdaagden, zoude menig Tonker kunnen zeggen, - tis liist, gelijk ons' Orgel.

Meer aanmerking verdienet de termen:

met twee handklavieren en Bedaal;

maar, aangekoppeld (Bedaal) behoeft er niet by te staan: vermits een vry Bedaal, eigen stemmen hebbende, meer volmaaktheid kunde inhouden. Insgelyks, de termen: Dijp- en Tongwerken even fraai, en onder de laatsge- mae, eene delikate Vox humana; iets zeldzaams voor een Land-orgel. Doch, het alleraanmerklykste ware, mijns bedenkens, 't gene, wat tot verwondering der Kenneren en tot na-ver by Orgel-Bouwheeren kunde versprezen; naamlyk,

in Kamertoons hoogte en tot driegestreept f; iets, 't welk men, zo verre mijne kennis reikt, tot nog toe van zeer weinig Stadis-orgelen in Europa, en misschien van geen Land-orgel, behalven hier in 't Oldampt, te Midwolda, kan roemen, en, 't welk der nakomelingen schap iets wonderlijks belooft. Thans komt my billyk te bin- nen het Ne-sutor . . .

Verders, bedank nogmaals eerbigit voor de betoende onverdiende eer der uitnodiging tot het bijwoorden der plegtighed op den 2^{den} deszes, van de welke inger, die 'er omtrent geweest is, voor altoos zal weder te roemen. Hoe vierig genegen daar toe ook was, liet my echter door de bede der huisgenooten detournieren; wilde ook den Heere Knaa gaarn het vermaak gunnen, synne gaven te luaten hooren; te meer, daar gencegzaam vooraf wijs, dat wegens eenig gebrek van syn natuurlyk (niet musikaal) gehoor, op 't Orgel, van de uitmuntende Kanga-rede weinig goede kennis verstaan, en in groote, aanzienlyke geselschappes niet wel passe. By andere gelegenheid eens wederom te moogen komen op- wagten, daar toe zal, met levendige hoogachting en diepe veneration, het verlot te gemoet zien,

Met Edele Gebringe Heer,

Mmer Welde: Getregheden

onderdaunige dienaar

Groningen,
Den 10 Juny.
1780.

J. W. Lustig